V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД НА ЕАСТ

Молба за консултативно становище от Съда на ЕАСТ, подадена от Héraðsdómur Reykjavíkur на 17 декември 2013 г. по дело Sævar Jón Gunnarsson срещу Landsbankinn hf.

(Дело E-27/13)

(2014/C 121/04)

С писмо от 17 декември 2013 г., получено в деловодството на Съда на 17 декември 2013 г., към Съда на ЕАСТ бе отправена молба от Héraðsdómur Reykjavíkur (Районния съд на Рейкявик) за консултативно становище по дело Sævar Jón Gunnarsson срещу Landsbankinn hf. по следните въпроси:

1. Съответства ли на разпоредбите на Директива 87/102/ЕИО относно потребителския кредит, изменена с Директива 90/88/ЕИО и Директива 98/7/ЕО, че, когато се сключва кредитно споразумение, което е обвързано с индекса за потребителските цени в съответствие с разрешение в приетото законодателство, и поради това дадената като заем сума се променя в съответствие с инфлацията, изчисляването на общите разходи по кредита, както и на годишния процент на разходите, което се показва на потребителя при сключването на споразумението, трябва да се базира на 0 % инфлация, а не на известното равнище на инфлацията на датата, на която се взема заема?

2. Съответства ли на разпоредбите на Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 г. относно неравноправните клаузи в потребителските договори, ако законодателството на държава от ЕИП позволява включването на разпоредби в потребителски договор, с които се постановява, че погасителните вноски по заема трябва да са свързани с предварително определен индекс?

3. Ако съгласно отговора на втория въпрос обвързването с индекс на погасителните вноски по потребителски заеми е съвместимо с разпоредбите в Директива 93/13/ЕИО, третият въпрос гласи: ограничава ли Директивата свободата на въпросната държава от ЕИП да определя, посредством законодателство или чрез административни разпоредби, факторите, които могат да предизвикат промени в предварително определения индекс, и методите, чрез които следва да се измерват тези промени?

4. Ако отговорът на третия въпрос е, че Директива 93/13/ЕИО не ограничава свободата на въпросната държава членка, тогава четвъртият въпрос е: счита ли се за индивидуално договорена дадена договорна клауза по смисъла на член 3, параграф 1 от Директивата, ако: а) в договора, който потребителят подписва при получаването на заема, се посочва, че неговото задължение е обвързано с индекс и базовият индекс, който ще се използва за изчисляването на промените в цената, е посочен в договора; б) договорът е съпроводен с график за погасяване, в който в списък са изброени прогнозните погасителни вноски, които ще бъдат изплатени на падежите на заема, и в графика се посочва, че тези прогнозни стойности могат да претърпят промени в съответствие с разпоредбите за индексация в договора, и в) потребителят и заемодателят подпишат графика за погасяване едновременно с подписването на договора от потребителя?

5. Счита ли се за описан изрично на потребителя по смисъла на параграф 2, буква г) от приложението към Директива 93/13/ЕИО методът за изчисляване на промените в цените, прилаган при договорите за заем, когато са налице обстоятелствата, представени в четвъртия въпрос?

6. Може ли държава, която е страна по Споразумението за ЕИП, при приемането на член 6, параграф 1 от Директива 93/13/ЕИО да включи в своето национално законодателство изискването включените в договорите неравноправни клаузи по смисъла на член 6, параграф 1 от Директивата да могат да бъде обявени за необвързващи за потребителя, или да включи изискването такива клаузи винаги да са необвързващи за потребителя?